

Три дні потому Христос встав з могили, залишивши її порожньою. Він розірвав пута смерті і переможно й навіки подолав могилу—таким чином здійснивши досконалу Спокуту.

ЗЛІВА ВГОРНІ ВІН ЖИВЕ. ХУДОЖНИК САЙМОН ДЬЮІ. ЗЛІВА ВНИЗУ. ІСУС ГОВОРІТЬ ДО НЕЇ. МАРІЄ, ХУДОЖНИК ВІЛЬЯМ ВІТКЕР. З ЛЮБ'ЯЗНОГО ДОВОЛУ МУЗЕЮ ІСТОРИЇ ЦЕРКВИ. СПРАВА. ЯВЛЕННЯ ХРИСТА МАРІ МАГДАЛИНІ. ХУДОЖНИК ОЛЕКСАНДР ІВАНОВИЧ РОСІЙСЬКИЙ МУЗЕЙ, САНКТ-ПІТЕРБУРГ, РОСІЯ / SCALAART RESOURCE, NY

У порожньої гробниці воскреслий Христос явився Марії Магдалині і спитав: "Чого плачеш ти? ... Вона ж, думаючи, що то садівник ... А вона обернулася та по-єврейському каже Йому: "Раббуні!" цебто: "Учителю мій" (Іван 20:15–16).

Потім Ісус каже Марії: "Не торкайся до Мене, бо Я ще не зійшов до Отця" (Іван 20:17).

І зрештою, перед порожньою гробницею ми пізнаємо, що Христос, наш Спаситель, розірвав пута смерті і переможно й навіки подолав могилу.

Отже, Сотворіння—це батько Падіння. Завдяки Падінню прийшло смертне життя і смерть, а завдяки Христу прийшли безсмертя й вічне життя.

Якби не було Падіння Адама, яким увійшла смерть, то не було б і Спокути Христа, якою увійшло життя.

І зараз, як причасник цієї досконалої Спокути, здійсненої пролиттям Божої крові, я свідчу, що вона відбулася в Гефсиманії та на Голгофі. І як причасник Ісуса Христа я свідчу, що Він є Сином живого Бога і Його розп'яли за гріхи світу. Він—наш Господь, наш Бог і наш Цар. Я знаю це сам, незалежно від будь-якої людини.

Я—один із Його свідків, і прийде день, коли я доторкнуся до слідів від цвяхів на Його руках і на Його ногах, і омию Його ноги слюзами.

Але я не буду знати краще, ніж знаю тепер, що він є Сином Всемогутнього Бога, що Він—наш Спаситель і Викупитель, і що спасіння приходить у Його викупительній крові та через неї—і ніяким іншим чином.

Бог усім нам дав можливість ходити у світлі, як і Бог наш Батько, Який перебуває у світлі, щоб, відповідно до Його обіцянь, кров Ісуса Христа, Його Сина, очистила нас від гріха. ■

З виступу "Очищувальна сила Гефсиманії", Ensign, Розділові знаки та вживання великої літери узгоджено із сучасним правописом.

Цей виступ старійшини Мак-Конкі був його останнім апостольським свідченням у земному житті; він помер за два тижні після нього.